

Univerzitet u Novom Sadu
Fakultet tehničkih nauka

Dokumentacija za projektni zadatak

Studenti: Bogdan Ljubinković, SV02/2023
Andjela Broćeta, SV75/2023

Predmet: Nelinearno programiranje i evolutivni algoritmi

Broj projektnog zadatka: 1

Tema projektnog zadatka: Genetski algoritam, problem pravljenja rasporeda

Uvod

U ovom projektu razvijen je genetski algoritam za optimalno raspoređivanje predavanja i vežbi na fakultetu. Ulazni podaci čine skup događaja (naziv i trajanje) i spisak učionica, a raspored se formira za radne dane (pon–pet) u vremenskom prozoru od 07:00 do 19:00. Između svakog para termina u istoj učionici obavezna je pauza od najmanje 15 minuta.

Fitness funkcija maksimizuje zbir proizvoda dužine pauze pre prvog i posle poslednjeg termina po učionici i danu. Algoritam radi u iteracijama: inicijalizuje populaciju, potom u svakoj generaciji primenjuje selekciju, jednopoint crossover i mutaciju, sve dok se ne zadovolji kriterijum konvergencije.

Struktura programa

Program je organizovan u devet nezavisnih modula. U **main.py** se pokreće čitav proces: poziva se `read_rooms()` i `read_lectures()` iz `data_handler.py`, zatim `map_lectures()` i `generate_population()` iz `utils.py`, nakon čega se prosleđuje inicijalna populacija u funkciju `genetic_algorithm()` iz `genetic_algorithm.py` i ispisuje rezultat (`best_chromosome`).

U **constants.py** su definisani svi parametri algoritma: **POPULATION_SIZE**, **MAX_GENERATIONS**, **ELITISM_RATE**, **MUTATION_RANGE**, **MUTATION_RATE_PER_CHROMOSOME**, **STAGNATION_THRESHOLD**, **SHAKEUP_RATIO**, **NUMBER_OF_DAYS**, **NUMBER_OF_CLASSROOMS**, **MAX_TIME_IN_CLASSROOM**, **MIN_PAUSE_TIME**, **MIN_NUMBER_OF_LECTURES**, **AVERAGE_LECTURE_DURATION**, **MAX_TIME_BEFORE_FIRST_CLASS**, **MAX_ATTEMPTS**, **CROSSOVER_ATTEMPTS**, **MUTATION_ATTEMPTS**, **DEDUCTED_FITNESS** i **NUM_OF_LECTURES**.

U **data_handler.py** se nalaze `read_rooms()` koje učitava nazive učionica iz `data_timetable.txt` i `read_lectures()` koje čita nazive i trajanja predavanja.

U **utils.py** su pomoćne funkcije: `map_lectures(lectures)` vraća mapu i listu predavanja, `generate_population(mapped_lectures)` kreira početnu populaciju odgovarajuće veličine i `find_lecture_duration(index)` vraća trajanje predavanja po indeksu.

Klasa **Chromosome** u `chromosome.py` definiše atribut `genes` (lista ID-jeva učionica po rasporedu) i metodu `calculate_fitness()` koja sabira proizvode pauza pre i posle terminskih blokova i oduzima **DEDUCTED_FITNESS** za svako kršenje **MIN_PAUSE_TIME**.

U **selection.py** su implementirane dve strategije izbora: `rank_selection(population)` koja sortira jedinke po fitness-u i dodeljuje rank-score, i `tournament_selection(population, k=10)` koja bira najboljeg od deset nasumično odabranih.

U **crossover.py** funkcija `crossover(parent1, parent2)` pokušava do **CROSSOVER_ATTEMPTS** da zameni po dve stavke između roditelja i koriguje nevažne gene,

dok u **mutation.py** funkcija `mutation(chromosome)` vrši mutacije unutar `MUTATION_RANGE`, ponavljajući do `MUTATION_ATTEMPTS`.

Na kraju, **genetic_algorithm.py** u funkciji `genetic_algorithm(population)` radi inicijalnu evaluaciju svih hromozoma, a zatim svake generacije primenjuje rank selection sa elitizmom (`ELITISM_RATE`), shakeup po `STAGNATION_THRESHOLD` i `SHAKEUP_RATIO`, crossover za svaki par roditelja i mutaciju potomaka, prateći niz `best_fitness` i vraćajući najbolji hromozom nakon završenih generacija.

Ograničenja problema

Ograničenja problema obuhvataju fiksnu mrežu od pet radnih dana (`NUMBER_OF_DAYS = 5`) i pet učionica (`NUMBER_OF_CLASSROOMS = 5`), pri čemu se nastava odvija u vremenskom prozoru od 07:00 do 19:00 (720 minuta, `MAX_TIME_IN_CLASSROOM`) . Svako predavanje mora početi i završiti unutar tog intervala, a između bilo koja dva susedna termina u istoj učionici mora postojati pauza od najmanje 15 minuta (`MIN_PAUSE_TIME`) . Ukupan broj događaja definisan je sa 60 predavanja (`NUM_OF_LECTURES = 60`), a za svaku učionicu je obavezno zakazati minimum dva predavanja dnevno (`MIN_NUMBER_OF_LECTURES = 2`) .

Vreme pre prvog predavanja u učionici nasumično se bira iz opsega `[0, MAX_TIME_BEFORE_FIRST_CLASS]`, gde je:

$$\text{MAX_TIME_BEFORE_FIRST_CLASS} = \text{MAX_TIME_IN_CLASSROOM} - \text{MIN_NUMBER_OF_LECTURES} \times \text{AVERAGE_LECTURE_DURATION} + \text{MIN_NUMBER_OF_LECTURES} - 1 \times \text{MIN_PAUSE_TIME}$$

(`AVERAGE_LECTURE_DURATION` se računa nad svim ulaznim trajanjem predavanja) . Pritom se pri inicijalizaciji i mutaciji ograničava broj pokušaja (`MAX_ATTEMPTS = 100`) kako bi se izbeglo beskonačno petljanje prilikom raspoređivanja ili izmene termina.

Način implementiranja operatora mutacije i ukrštanja

Operator mutacije je definisan u funkciji `mutation(chromosome)` u `mutation.py` i vrši se dok nije postignut broj uspešnih mutacija jednak `MUTATION_RATE_PER_CHROMOSOME` ili dok `max_attempts` ne dostigne `MAX_ATTEMPTS`.

Svaki pokušaj započinje kopijom trenutnih gena u `temp = [list(gene) for gene in chromosome.genes]`, pa se nasumično biraju dva različita indeksa predavanja (`lecture_index1`, `lecture_index2`) iz opsega `[1, NUM_OF_LECTURES]`. Proverava se da se ne nalaze u istoj učionici (`repeat_mutation`), a zatim se u `temp` lociraju pozicije oba tuple-a.

Za svako od izabranih predavanja poziva se `find_lecture_duration(lecture_index)` kako bi se dobila originalna dužina, računa se razlika između stare i nove vrednosti trajanja, a susedne

pauze (celobrojni elementi) se povećavaju ili smanjuju za iznos razlike sve dok nijedna ne postane negativna. Kada su oba ažuriranja uspešno izvršena (`successful_mutation == 2`), `chromosome.genes` se zameni sa `temp`, `counter` se uveća, a `temp` se resetuje iz ažuriranog `chromosome.genes`. Nakon završetka petlje poziva se `chromosome.calculate_fitness()` i vraća izmenjeni hromozom.

Operator ukrštanja je realizovan funkcijom `crossover(parent1, parent2)` iz `crossover.py`. Najpre se proverava da oba roditelja budu instance klase `Chromosome` i da imaju istu dužinu liste gena, a zatim se kreiraju `child1` i `child2` dubokim kopijama lista roditeljskih gena.

U okviru petlje koja se izvršava do `CROSSOVER_ATTEMPTS` puta nasumično se biraju dve različite učionice (indeksi u `child1.genes`) i po jedan termin u svakoj, definišući `donor_lecture1` i `donor_lecture2`.

Zatim se u listi `child2.genes` pronalaze odgovarajući termini (`recipient_lecture1` i `recipient_lecture2`) iteracijom kroz sve učionice i termine. Kad su sva četiri predavanja identifikovana, prekopiraju se privremene liste gena (`temp_c1g` i `temp_c2g`), u njih se na mesto pomenutih indeksa swapuju tuplovi predavanja, a potom se izračunavaju razlike u trajanjima (`donor_time - recipient_time`) za oba predavanja i prilagođavaju susedne pauze tako da nijedna ne postane negativna. Ako nijedna provera ne padne, `child1.genes` i `child2.genes` se ažuriraju iz `temp_c1g` i `temp_c2g` i petlja se prekida; u suprotnom, pokušaj se odbacuje i prelazi na sledeći dok ne istekne broj pokušaja. Funkcija vraća `child1` i `child2` čak i ako nijedna razmena nije uspela.

Strategiju odabira jedinki za ukrštanje

Selektovanje roditelja za ukrštanje obavlja se jednom od standardnih rank-selection metoda iz `selection.py`. Na početku svake generacije poziva se funkcija `rank_selection(population)`, koja prvo sortira populaciju po silaznom fitness-u, zatim svakoj jedinki dodeli slučajan skor jednak proizvodu nasumične vrednosti i njenog trenutnog ranga, pa nove liste sortira po tom skor.

Time se postiže da jedinke sa boljim fitness-om imaju veću šansu da se nađu među prvim mestima u izmenjenom nizu. Nakon toga se za svaki indeks *i* formira par roditelja: jedinka na poziciji *i* i jedinka na poziciji *i*+1 (zadnja se udupljava ako nema para), i upravo te susedne jedinke ulaze u `crossover(parent1, parent2)` kako bi proizvele potomke.

Odabir parametara algoritma

Parametri genetskog algoritma su odabrani na osnovu kompromisa između kvaliteta rešenja i performansi, prateći opšte smernice za GA i empirijskim tuniranjem na test primerima. Veličina populacije (`POPULATION_SIZE = 100`) je dovoljna da obezbedi raznovrsnost kromozoma, a da ne uspori previše svaku generaciju. Maksimalan broj generacija (`MAX_GENERATIONS = 600`) omogućava algoritmu dovoljno iteracija za konvergenciju, ali je

istovremeno ograničen da se izbegne predugo izvođenje . Elitizam je postavljen na 10 jedinki ($ELITISM_RATE = 10$), što garantuje da se najbolji rasporedi očuvaju u svakoj iteraciji .

Mutacioni i crossover parametri balansiraju eksploataciju i istraživanje prostora rešenja. Verovatnoća crossover-a je modelovana kroz prag pokušaja ($CROSSOVER_ATTEMPTS = 50$), što omogućava do 50 pokušaja uspešnog ukrštanja pre nego se odustane . Mutacija se ograničava na najviše 6 promena po hromozomu ($MUTATION_RATE_PER_CHROMOSOME = 6$) unutar maksimalno 15 pokušaja ($MUTATION_ATTEMPTS = 15$), kako bi se sprečilo da mutacije razore dobro prilagođene jedinke . Za sprečavanje zaglavljenja u lokalnim optimumima koristi se prag stagnacije od 10 generacija ($STAGNATION_THRESHOLD = 10$) i shakeup faktor 0.9 ($SHAKEUP_RATIO = 0.9$), koji nasumično mutira do 90 % populacije nakon stagnacije .

Rezultat algoritma

Algoritam je u 597. generaciji dostigao konačni fitness 1 066 940 i od tada više nije bilo dodatnih poboljšanja. Prvih 200 generacija donelo je oko 99 % maksimalne vrednosti, nakon čega je usledio sporiji, stepenoviti rast sve do oko 580. generacije, kada je shakeup mehanizam uspešno probio lokalni optimum.

Smanjenjem broja generacija na 300–400 i ranijim pokretanjem shakeupa (prag stagnacije 5 generacija) znatno se skraćuje vreme izvršavanja, dok blago povećanje stope mutacije ili smanjenje elitizma unosi dodatnu raznovrsnost populacije i otvara prostor za eventualno dalja poboljšanja.

